

TYLNA 14

OKRĘGOWA IZBA
RADCÓW PRAWNYCH
W ŁODZI

Czasopismo Okręgowej Izby Radców Prawnych w Łodzi Nr 42/2023

ISSN 2083-2109

Koleżanki i Koledzy

Oddaję w Wasze ręce nowy jesienny numer „Tylnej 14”, który powstaje w specyficznym czasie w przeddzień wyborów parlamentarnych 2023 r. Wybory te dla nas, radców prawnych, prawników są szczególnie ważne. Po latach demontażu konstytucyjnego porządku prawnego jest szansa wyboru parlamentu, który będzie szanował zasady prawa. Zwracam się do Państwa z apelem o gremialny udział w wyborach, bo to właśnie my swoim głosem możemy przyczynić się do tego, żeby jak

pisal w „Modlitwie” Julian Tuwim „Niech prawo zawsze prawo znaczy, A sprawiedliwość – sprawiedliwość...”.

W numerze między innymi publikujemy najnowszy program DKF „Tylna 14”, w którym zapraszamy na ważny film „Zielona Granica” Agnieszki Holland, poruszający wywołany przez rządzących temat stosunku Polaków i władz polskich do imigrantów. Uważam, że film należy obejrzeć przed wyrażaniem o nim opinii i formułowaniem oskarżeń przeciwko autorce. Zapraszam również na pozostałe mam nadzieję interesujące projekcje.

Z okazji 600-lecia Łodzi prezentujemy również artykuł dr. Sebastiana Adamkiewicza z Muzeum Tradycji Niepodległościowych o Rajmundzie RembIELińskim, twórcy przemysłowej Łodzi. Niewiele osób wie o tym, że to Rajmund RembIELiński wskazał miejsce, gdzie powstał ten olbrzymi ośrodek przemysłowy, onegdaj, jeszcze na początku XIX wieku wieś, w okolicach której płynęło kilkanaście niewielkich rzek i rosły ogromne lasy.

Zapraszam również do lektury stałych rubryk i innych materiałów.

Życzę na jesień wszystkiego najlepszego i pozdrawiam z nadzieją, że następny numer Tylnej 14 ukaże się już w innych lepszych okolicznościach.

Jacek Wawrzynkiewicz

WYDAWCA:

Okręgowa Izba Radców Prawnych

w Łodzi

90-324 Łódź, ul. Tylna 14

tel. 42 673 41 05

tel./fax 42 674 88 16

e-mail: oirp@oirplodz.pl

Konta bankowe:

ING BANK ŚLĄSKI

13 1050 1461 1000 0022 5916 6649

PEKAO S.A. VI O/ŁÓDŹ

42 1240 3031 1111 0000 3426 6485

REDAKCJA:**Jacek Wawrzynkiewicz***(Redaktor Naczelny)***Sylwia Pastwa, Łukasz Bonisławski****Paweł Juliusz Walter**

90-324 Łódź, u. Tylna 14

tel. 42 673 41 05

e-mail: tylna14@oirplodz.pl

Redakcja materiałów nie zamówionych nie zwraca, rezerwuje sobie prawo do skracania, poprawiania oraz uzupełniania otrzymanych tekstów, a także dodawania i zmiany tytułów. Przesłanie tekstu na adres Redakcji oznacza zgodę na ich nieodpłatny druk bez dodatkowej zgody autora.

PROJEKT MAKIETY CZASOPISMA:

A-4 Studio www.a4studio.pl

SKŁAD / DRUK

A-4 Studio www.a4studio.pl

Czasopismo bezpłatne

Nakład: 170 egzemplarzy

Dyżury członków Prezydium Rady

DZIEKAN RADY

Robert Czapnik

środa 14:00 – 15:00

I ZASTĘPCA DZIEKANA/WICEDZIEKAN

RADY DS. WYKONYWANIA ZAWODU

Grzegorz Wyszogrodzki

piątek 15:00 – 16:00

WICEDZIEKAN RADY DS. PROMOCJI

ZAWODU I INTEGRACJI

ŚRODOWISKOWEJ

Krzysztof Wójcik

wtorek 15:30 – 16:30

WICEDZIEKAN RADY DS. APLIKACJI

Aleksandra Grocholska-Jankowska

wtorek 14:30 – 15:30

SEKRETARZ RADY

Marek Woźniak

czwartek 15:00 – 16:00

SKARBNIK RADY

Przemysław Zawalski

poniedziałek 15:30 – 16:30

Spis treści:

Koleżanki i Koledzy.....	1
Aktualności	3
Ewa Kisielewicz (1958 – 2023)	14
Jubileusz 40- lecia aplikacji rocznika 1983 Izby Łódzkiej	17
DKF „Tylna 14” program 2023/2024	21
Orzecznictwo Sądu Apelacyjnego w Łodzi	23
Rajmund Rembieliński – ojciec wielkiej Łodzi	29
Miucha i Wieloryby, czyli sprawozdanie z Festiwalu Dwa Brzegi	35
Locanda Cuccina e Vino, czyli osiedlowa nowa nadzieja	39

AKTUALNOŚCI

W dniach 13 – 16 kwietnia 2023 r. w Kielcach odbyły się XIV Mistrzostwa Polski Radców Prawnych w Halowej Piłce Nożnej. Drużyna OIRP w Łodzi składająca się z radców prawnych: Filipa Bonowicza, Przemysława Fiuka (kapitan), Jakuba Gajownika, Dariusza Gałwiazka, Marcina Kuraka, Pawła Kuśmierka, Bartłomieja Marchela, Pawła Nowackiego, Igora Pasternaka, Wojciecha Płóciennika, Damiana Popiela, Piotra Stawowskiego, Macieja Stobieckiego, Piotra Tosika, Dominika Witkowskiego i Przemysława Zawalskiego oraz aplikantów radcowskich: Filipa Woźniaka i Mateusza Wypyszyńskiego, zajęła III miejsce. Laureatom serdecznie gratulujemy i życzymy kolejnych co najmniej takich sukcesów!

W ramach inicjatywy Tydzień Akademicki „Zostań Radcą Prawnym” w dniu 18 kwietnia 2023r. odbyło się spotkanie przedstawicieli Okręgowej Izby Radców Prawnych w Łodzi – Dziekana Rady Roberta Czapnika oraz Wicedziekanów Rady, Aleksandry Grocholskiej – Jankowskiej i Grzegorza Wyszogrodzkiego, koordynatora projektu w OIRP w Łodzi, ze stu-

dentami Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Łódzkiego.

Uczestnikom przedstawiony został zawód radcy prawnego, zasady odbywania aplikacji radcowskiej oraz informacje o samorządzie radców prawnych ze szczególnym uwzględnieniem działalności Okręgowej Izby Radców Prawnych w Łodzi, z wykorzystaniem dedykowanej prezentacji. Prowadzący odpowiedzieli również na szereg pytań uczestników zadawanych podczas spotkania, które dotyczyły w szczególności wybranych kwestii związanych z odbywaniem aplikacji radcowskiej, specyfiki wykonywania zawodu radcy prawnego oraz możliwości reklamy wykonywania zawodu radcy prawnego.

W wydarzeniu uczestniczyło kilkudziesięciu studentów.

Tydzień Akademicki „Zostań Radcą Prawnym” odbył się w siedzibie Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Łódzkiego dzięki gościnności władz Wydziału w osobach Dziekana dr hab. Moniki Boguckiej – Felczak, prof. UŁ, oraz Prodziekana ds. kształcenia oraz studiów niestacjonarnych dr hab. Joanny Połatyńskiej, prof. UŁ.

Informacja o wydarzeniu została zamieszczona w Dwumiesięczniku Samo-

rzędu Radców Prawnych „Radca Prawny” Nr 207/2023 (maj/czerwiec).

W dniu 21 kwietnia 2023 r. w siedzibie OIRP w Łodzi przy ul. Tylnej 14 odbyło się w formie hybrydowej doroczne Zgromadzenie Okręgowej Izby Radców Prawnych w Łodzi.

W dniach 11 – 13 maja 2023r. we Wrocławiu odbyła się XI Ogólnopolska Konferencja Sędziów i Rzeczników Dyscyplinarnych, tradycyjnie zorganizowana przez Okręgową Izbę Radców Prawnych we Wrocławiu.

W dniach 25 - 28 kwietnia 2023 r. w Centrum Konferencyjno - Bankietowym RUBIN przy ul. Lodowej w Łodzi odbył się egzamin radcowski. W OIRP w Łodzi do egzaminu przystąpiły 84 osoby, w tym 15 spoza aplikacji. Wynik pozytywny uzyskały 63 osoby, w tym 8 spoza aplikacji. Egzamin przeprowadzony został przez dwie komisje.

W Konferencji udział wzięła delegacja z Okręgowej Izby Radców Prawnych w Łodzi w składzie: Przewodnicząca Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Barbara Korabiewska, Członkowie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Irena Gwiazda – Nowak, Barbara Nowicka - Dyśko i Dorota Trzepakowska, Rzecznik Dyscyplinarny Karolina Zytek, Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Aleksandra Klimczak i Mateusz Dziedzic.

W dniu 19 maja 2023r. odbyło się w formie hybrydowej XII Forum Prawa Spółek pt. „Nadzór i kontrola w spółkach handlowych”, zorganizowane przez Katedrę Prawa Gospodarczego i Handlowego Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Łódzkiego. Okręgowa Izba Radców Prawnych w Łodzi tradycyjnie objęła patronat organizacyjny nad wydarzeniem. OIRP w Łodzi reprezentował podczas wydarzenia Wicedziekan Rady OIRP w Łodzi Krzysztof Wójcik.

Okręgowa Izba Radców Prawnych w Łodzi wspólnie z OIRP w Gdańsku, OIRP w Opolu, OIRP we Wrocławiu, ORA

w Warszawie oraz Wydziałem Prawa i Administracji Uniwersytetu Łódzkiego była współorganizatorem ogólnopolskiej konferencji pt. „30 lat członkostwa Polski w Europejskiej Konwencji Praw Człowieka. Wpływ Konwencji na Polskę i wpływ Polski na Konwencję”, która odbyła się w dniu 2 czerwca 2023 r. w formie hybrydowej na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Łódzkiego. Wśród Mówców był m.in. radca prawny OIRP w Łodzi dr hab. Marcin Górski, Prof. UŁ, którego przedmiotem wystąpienia w ramach panelu trzeciego – „Rola ETPC w ochronie praworządności w Polsce” moderowanego przez prof. dr hab. Władysława Czaplińskiego (Instytut Nauk Prawnych Polskiej Akademii Nauk) była „Perspektywa prawa jednostki do sądu należycie ustanowionego: zastosowanie testu Ástráðsson w Polsce”.

W dniu 3 czerwca 2023r. w Ancymondo w Stacji Nowa Gdynia w Zgierzu odbyła się impreza z okazji Dnia Dziecka dla dzieci radców prawnych i aplikantów radcowskich OIRP w Łodzi. W wydarzeniu udział wzięło około 180 dzieci.

W dniach 5 – 7 czerwca 2023r. na Wydziale Prawa i Administracji w Łodzi odbyły się Światowe Dni Henri Capitant pt.: „Odpowiedzialność za środowisko.” Sesje plenarne skupiły się wokół zagadnień odpowiedzialności za śro-

dowisko w prawie prywatnym, prawie publicznym oraz prawie karnym. Okręgową Izba Radców Prawnych w Łodzi objęła patronat nad wydarzeniem.

W dniu 12 czerwca 2023 r. w Łodzi z inicjatywy Izby Komorniczej w Łodzi odbyło się spotkanie przedstawicieli prawniczych zawodów zaufania publicznego, współorganizowane przez OIRP w Łodzi, Izbę Adwokacką w Łodzi, Izbę Komorniczą w Łodzi oraz Izbę Notarialną w Łodzi. OIRP w Łodzi reprezentowali Dziekan Rady Robert Czapnik, Wicedziekan Rady Grzegorz Wyszogrodzki i Przewodniczący Komisji Etyki i Wykonywania Zawodu Rady OIRP w Łodzi Wojciech Płóciennik. Uczestnicy wydarzenia postanowili powołać Komisję Wspólną Zawodów Prawniczych oraz delegować członków – pełnomocników Komisji z każdego z Samorządów. Przedstawicielem OIRP w Łodzi w Komisji został radca prawny Wojciech Płóciennik.

W dniu 17 czerwca 2023 r. odbył się tradycyjny piknik na powitanie lata w ogrodzie OIRP w Łodzi przy ul. Tylnej 14. W integracyjnym spotkaniu uczestniczyło około 280 Radców prawnych i Aplikantów radcowskich OIRP w Łodzi.

W dniu 22 czerwca 2023r. w Sali koncertowej Akademii Muzycznej im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi przy ul. Żubardzkiej 2a odbyło się uroczyste ślubowanie adwokatów Izby Adwokackiej w Łodzi. Okręgową Izbę Radców Prawnych w Łodzi reprezentował Dziekan Rady Robert Czapnik.

W dniu 29 lipca 2023r. w Tomaszowie Mazowieckim oraz w dniu 30 lipca 2023r. w Rawie Mazowieckiej odbyły się przyśtańki III Edycji ogólnopolskiego projektu – sztafety Tour de Konstytucja PL 2023 „Głosuję na Polskę”, której celem było przybliżanie istoty praworządności i zasad demokracji w świetle nadchodzących wyborów parlamentarnych oraz zaangażowania obywateli do szerokiego w nich udziału. Pomysłodawcą i koordynatorem akcji jest Fundacja Kongres Obywatelskich Ruchów Demokratycznych. W inicjatywę włączyła się m.in. Krajowa Izba Radców Prawnych.

W organizację spotkań włączyli się m.in. Radcowie prawni Okręgowej Izby Radców Prawnych w Łodzi – podczas wydarzenia w Tomaszowie Mazowieckim miał miejsce panel „Jednomandatowe okręgi wyborcze - klucz do sprawiedliwości wyborczej czy pułapka demokracji?”, w którym w charakterze panelisty wystąpiła Przewodnicząca Komisji Praw Człowieka Rady OIRP w Łodzi Ewa Stompor – Nowicka, natomiast w Rawie Mazowieckiej miał miejsce panel „Głosowanie przez pełnomocnika - demokracja elastyczna czy narażona na manipulacje?”, w którym w charakterze panelisty wystąpiła Członek Rady OIRP w Łodzi Dorota Miśkiewicz - Rutkowska.

W dniu 31 lipca 2023r. w Sali koncertowej Akademii Muzycznej im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi przy

ul. Żubardzkiej 2a odbyło się uroczyste ślubowanie 62 radców prawnych, którzy w kwietniu 2023r. złożyli egzamin radcowski. Wśród zaproszonych gości obecni byli Członek Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych Andrzej Domański, SSA Marek Kruszewski - Wiceprezes Sądu Apelacyjnego w Łodzi, Prok. PA Bogumiła Tarkowska, Zastępca Prokuratora Regionalnego w Łodzi, Przewodniczący Komisji Egzaminacyjnej Nr 2 SSA Paweł Urbaniak, Członkowie Komisji Egzaminacyjnych: SWSA Paweł Dańczak, SSO dr Wiktor Matysiak, SSO dr Monika Smusz – Kulesza, SSO Dorota Znyk, SSR Jolanta Szczęśna, r.pr. Przemysław Fiuk, r.pr. Tomasz Jankowski i r.pr. Wojciech Płóciennik oraz SSA Wiesława Kuberska, wykładowca postępowania cywilnego na aplikacji radcowskiej OIRP w Łodzi.

Ślubowanie radców prawnych odebrał Dziekan Rady OIRP w Łodzi Robert Czapnik. W uroczystości udział wzięli również udział Wicedziekan Rady OIRP w Łodzi i Zastępca Przewodniczącego Komisji Egzaminacyjnej Nr 2 Aleksandra Grocholska - Jankowska, Wicedziekan Rady OIRP w Łodzi Krzysztof Wójcik, Wicedziekan Rady OIRP w Łodzi Grzegorz Wyszogrodzki, Sekretarz Rady Marek Woźniak, Kierownik Szkolenia Aplikantów r.pr. Aleksandra Kudrzycka, Członkowie Rady Agnieszka Talar i Bartosz Marchel, Członek Komisji ds. Aplikacji i Aplikantów Rady Aleksandra Niedziałek oraz r.pr. Grzegorz Rajczak pełniący funkcję Kierownika Szkolenia Aplikantów OIRP w Łodzi w poprzednich dwóch kadencjach.

Podczas wydarzenia wręczone zostały nagrody za zdanie egzaminu radcowskiego z wynikiem dobrym, które otrzymali radcowie prawni: Małgorzata Kuśmierk, Zuzanna Kaciupska, Agata Nowak, Karina Przysło i Andrzej Pilitowski oraz nagrody za godne pełnienie funkcji starszosty grupy, które otrzymali radcowie prawni: Michał Kret, Łukasz Syrek - Gerstenkorn i Michał Gruszka.

Z inicjatywy nowo ślubowanych radców prawnych przeprowadzona została zbiórka środków pieniężnych na rzecz Fundacji „Dom w Łodzi”, prowadzącej Dom Dziecka dla Dzieci Chorych i Niepełnosprawnych.

Paniom i Panom Radcom Prawnym życzymy satysfakcji z wybranego zawodu oraz wielu sukcesów!

W lipcu 2023r. zakończył się I etap remontu siedziby Okręgowej Izby Radców Prawnych w Łodzi przy ul. Tylnej 14, obejmujący założenie klimatyzacji.

W lipcu 2023r. opublikowane zostało w wersji elektronicznej na stronie Krajowej Izby Radców Prawnych w dziale Etyka VI wydanie aktualizowane „Zbioru Stanowisk i Pism Komisji Etyki i Wykonywania Zawodu Krajowej Rady Radców Prawnych X i XI kadencji” według stanu na dzień 30 czerwca 2022r. pod red. Grzegorza Wyszogrodzkiego, obejmujące 88 stanowisk Komisji oraz 78 pism Komisji za lata 2017 – 2023.

W dniu 26 sierpnia 2023 r. odbyły się w Łodzi VIII Mistrzostwa Polski Radców Prawnych i Aplikantów Radcowskich w Biegu na 10 km. w ramach tradycyj-

nie organizowanego Biegu Fabrykanta. W wydarzeniu wzięło udział 30 uczestników. W kategorii generalnej indywidualnej laureatami zostali: I miejsce – radca prawny Tomasz Wojciechowicz (OIRP Gdańsk), II miejsce – radca prawny Tomasz Łuczyński (OIRP w Warszawa), III

miejsce – radca prawny Marcin Karwowski (OIRP Białystok); w kategorii generalnej kobiet laureatkami zostały: I miejsce – radca prawny Marta Wojtkowiak (OIRP Warszawa), II miejsce – radca prawny Anna Stępień (OIRP Gdańsk), III miejsce – radca prawny Milena Mańko (OIRP Koszalin), w klasyfikacji drużynowej laureatami zostały: I miejsce – OIRP Warszawa, II miejsce – OIRP Gdańsk, III miejsce – OIRP Łódź.

Wszystkim Laureatkom i Laureatom serdecznie gratulujemy! Do zobaczenia za rok!

Tradycyjnie już znakomita organizacja Mistrzostw Polski była możliwa dzięki zaangażowaniu radcy prawnego OIRP w Łodzi Marka Pilca. Panie Mecenasie, bardzo dziękujemy!

W dniach 22 – 24 września 2023r. w Toruniu odbyło się szkolenie wyjazdowe radców prawnych Okręgowej Izby Radców Prawnych w Łodzi w Toruniu. Wykład n.t. „Procedura cywilna – wybrane aspekty praktyczne, ostatnia nowelizacja Kodeksu postępowania cywilnego” wygłosił SSR Piotr Chańko, wykład nt. „Prawo medyczne, błąd medyczny” wygłosił radca prawny Piotr Szyroczyński. Wykłady były również dostępne on-line.

Grzegorz Wyszogrodzki

Zdjęcia: Jarosław Kawczyński

W dniach 15 – 16 września 2023r. w siedzibie Krajowej Izby Radców Prawnych Warszawie odbyło się spotkanie koordynacyjne w sprawach socjalnych okręgowych izb radców prawnych. OIRP w Łodzi reprezentował radca prawny Mieczysław Humka.

W dniach 18 września 2023r. w Łodzi przy Al. Kościuszki 65 odbyło się uroczyste otwarcie nowej siedziby Sądu Apelacyjnego w Łodzi. OIRP w Łodzi reprezentował Dziekan Rady Robert Czapnik.

EWA KISIELEWICZ

(1958 – 2023)

W dniu 19 maja 2023r. na cmentarzu parafialnym w Gidlach pożegnaliśmy radcę prawnego Ewę Kisielewicz, naszą wspianą koleżankę, wieloletnią, zasłużoną działaczkę Samorządu Radców Prawnych.

Ewa Kisielewicz (primo voto Szymańska secundo voto Lachowska) urodziła się 4 marca 1958r. w Rudzie. Była absolwentką Liceum Ogólnokształcącego w Radomsku oraz Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach, który ukończyła w 1982r. uzyskując tytuł magistra prawa. Jeszcze przed rozpoczęciem studiów, w latach 1976 - 1977, podjęła pracę na stanowisku referenta administracyjnego w Urzędzie Gminy Gidle w ówczesnym Województwie Częstochowskim. Od 1983r. była zatrudniona w Kopalni Węgla Brunatnego „Bełchatów” w Rogowcu, na stanowisku samodzielnego referenta prawnego.

Ewa Kisielewicz była członkiem Zrzeszenia Prawników Polskich.

W latach 1984 – 1987 odbyła aplikację radcowską i po złożeniu egzaminu zawodowego została wpisana na listę radców prawnych w Państwowym Arbitrażu Gospodarczym – Okręgowej Komisji Arbitrażowej w Łodzi w dniu 1 października 1987r. pod numerem Łd-P-136/87. W tym samym dniu złożyła

ślubowanie radcowskie przed Prezesem Okręgowej Komisji Arbitrażowej w Łodzi Tomaszem Chwiańkowskim, uzyskując prawo do wykonywania zawodu radcy prawnego.

Była moją i aplikantów z rocznika aplikacyjnego 1984 - koleżanką, młodą prawniczką aplikującą wtedy jeszcze w Okręgowej Komisji Arbitrażowej.

Pamiętam Jej szczególną osobowość - a to serdeczność, otwartość i ciepło, które rozczarowała i którymi obdarowywała.

Była piękną kobietą – czarnooką, kruczowłosa. To wtedy zadzierzgnęły się nasze bardzo szczególne relacje, które owocowały wieloletnią, wspólną pracą w samorządzie radcowskim.

Po ukończeniu aplikacji świadczyła pomoc prawną na podstawie umowy o pracę w Przedsiębiorstwie Państwowym Kopalnia Węgla Brunatnego „Bełchatów” w Rogowcu, BOT Kopalnia Węgla Brunatnego „Bełchatów” oraz Banku PKO BP S.A. Oddział w Bełchatowie. Ponadto od 1993r. wykonywała zawód radcy prawnego w formie spółki cywilnej – Kancelaria Prawna s.c. Urszula Kołatek – Krajewska i Ewa Lachowska w Bełchatowie. Od 2000r. prowadziła Kancelarię Radcy Prawnego Ewa Kisielewicz w Bełchatowie, z filiami w Zawadach i w Gidlach.

Była mistrzem i mentorem dla wielu aplikantów radcowskich oraz radców prawnych, dzieląc się chętnie swoją wiedzą i doświadczeniem. Cieszyła się autorytetem i uznaniem wśród osób, z którymi współpracowała.

Istotnym obszarem aktywności Ewy Kisielewicz była praca społeczna w Samorządzie Radców Prawnych.

Nieprzerwanie od 1991 r. była Delegatem Rejonu piotrkowskiego na Zgromadzenie Okręgowej Izby Radców Prawnych w Łodzi, pełniąc również, w latach 1991 – 1995, funkcję łącznika Rejonu piotrkowskiego. W latach 1991 – 1995 oraz 1999 – 2003 była Członkiem Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w Łodzi. W ramach pracy w Radzie była Członkiem Komisji Doskonalenia Zawodowego w latach 1991 – 1995. Najpełniej jednak, a zarazem najdłużej, realizowała swoje zaangażowanie w pracę na rzecz Samorządu Radców Prawnych w Okręgowym Sądzie Dyscyplinarnym Okręgowej Izby Radców Prawnych w Łodzi, pełniąc funkcje Członka w latach 1995 – 1999 oraz 2020 – 2023, Zastępcy Przewodniczącej w latach 2013 – 2020 oraz Przewodniczącej w latach 2007 – 2013.

Ewa Kisielewicz była także Delegatem na IV Krajowy Zjazd Radców Prawnych w 1991 r. i VII Krajowy Zjazd Radców Prawnych w 2003 r.

Zaangażowanie w pracę zawodową i społeczną na rzecz Samorządu Radców Prawnych zaowocowało wieloma odznaczeniami i wyróżnieniami. Ewa Kisielewicz została uhonorowana Srebrną (1997r.) oraz Złotą (2002r.) Odznaką „Zasłużony

dla Samorządu Radców Prawnych”, Medalem XXX – lecia Samorządu Radców Prawnych (2012r.), pamiątkowym imiennym Medalem 25 – lecia pracy w Samorządzie Radców Prawnych wraz z listami gratulacyjnymi od Dziekana Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w Łodzi Grzegorza Wyszogrodzkiego oraz Prezesa Krajowej Rady Radców Prawnych Dariusza Sałajewskiego (2016r.), Medalem XXXV – lecia Samorządu Radców Prawnych (2017r.) oraz Medalem 40-lecia Samorządu Radców Prawnych (2022r.).

Jedynym z trwałych śladów, które pozostawiła w naszej Izbie, są refleksje o zawodzie radcy prawnego i Samorządzie Radców Prawnych, którymi podzieliła się w wywiadzie udzielonym do jubileuszowego wydawnictwa Okręgowej Izby Radców Prawnych w Łodzi z okazji XXX - lecia Samorządu.

Ewa Kisielewicz zmarła 16 maja 2023r. w Łodzi.

Żegnamy Cię Ewo z prawdziwym żalem. Wspólne lata pracy na rzecz naszego środowiska przyniosły koleżeństwo – przyjacielskie więzi, wiele wyjazdów i spotkań, nie tylko samorządowych, ale także prywatnych. Odeszła Osoba o ujmującym sposobie bycia, zawsze życzliwa i otwarta na innych ludzi. Pozostanie w naszej serdecznej pamięci wiele dzielonych z Ewą codziennych radości i czasami także trosk, z których składa się nasze życie.

**Czesława Kołuda
Grzegorz Wyszogrodzki**

40 LAT
SAMORZĄDU RADCÓW
PRAWNYCH 1982-2022

Jubileusz 40- lecia aplikacji rocznika 1983 Izby Łódzkiej

Tradycją naszego rocznika aplikacji jest organizowanie co pięć lat koleżeńskie- go spotkania dla uczczenia kolejnego jubileuszu. Tegoroczne jest ósmym

spotkaniem, każde z nich odbywało się w różnych ciekawych miejscach. Tym razem na miejsce spotkania wybraliśmy Manor House SPA Pałac Odrowążów

w Chlewiskach. Jest to wyjątkowe i urokliwe miejsce położone w samym sercu zabytkowego parku z zapierającymi dech w piersiach monumentami przyrody i architektury. Znajdujący się na terenie jednej z najstarszych rezydencji ziemiańskich w Polsce kompleks Manor House SPA zawiera piękny XV-wieczny Pałac Odrowążów, XV-wieczna Stajnia Platera i Termy Zamkowe. To urokliwe miejsce

i uczestników jubileuszowego spotkania prezentujemy na kilku załączonych zdjęciach.

Trzeba podkreślić, że uczestnicy Jubileuszu 40-lecia aplikacji radcowskiej rocznika 1983 wykonując zawód radcy prawnego szczęśliwie doczekali emerytur, ale nie znaczy to, że wszyscy zaprzestali wykonywania pracy zawodowej, bowiem

ponad połowa z nich jest nadal czynna zawodowo.

W jubileuszowym spotkaniu uczestniczyli: Małgorzata Kosieradzka, Danuta Krzemień, Wiesława Martynowska, Jolanta Miśkiewicz, Jerzy Swaton, Czesław Mrowiński, Bronisław Paluszynski, Włodzimierz Zarychta, Halina Kowalczyk-Łaska, Mieczysław Hum-

ka, Ewa Strzelecka, Ewa Jarzębińska-Lewaciak, Teresa Kukieta, Iwona Bukowska-Krawczyk, Halina Głogowska, Zofia Pieloch, Maria Krzemińska-Baranowska, Andrzej Niwicki, Bożena Grabiszewska. Z całej grupy aplikacyjnej, niestety z powodów obiektywnych nie mogło uczestniczyć 5 osób, jedna z Koleżanek Teodozja Woźniak zmarła (Cześć Jej pamięci!).

Spacery po parku, korzystanie ze SPA i biesiadowanie sprzyjały wielu wspomnieniom z pracy zawodowej, a także zaprezentowaniu rodzinnych osiągnięć. W miłej radosnej atmosferze czas szybko upłynął i żal było się rozstać, ale pocieszeniem jest to, że już wkrótce będzie nasz następny kolejny jubileusz, a dla upamiętnienia obecnego Jubileuszu 40-lecia uczestnicy otrzymali praktyczną turystyczną butelkę z nadrukiem logo 40-lecia Samorządu

Radców Prawnych i okolicznościową dedykacją.

Do zobaczenia na następnym jubileuszu

Uczestnik r.pr. Mieczysław Humka

DKF „TYLNA14” PROGRAM 2023/2024

27.10.2023 piątek godz. 19.30
Zielona granica (2023), 147'

Reżyseria: Agnieszka Holland
Zdjęcia: Tomasz Naumiuk
Scenografia: Katarzyna Jędrzejczyk
Obsada: Jalal Altawil (Bashir), Maja Ostaszewska (Julia), Behi Djanati Atai (Leila), Tomasz Włosok

Poruszający obraz polskiej reżyserki został nagrodzony Specjalną Nagrodą Jury na 80. Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Wenecji. Scenariusz filmu, wspólne dzieło Agnieszki Holland, reżyserki Gabrieli Łazarkiewicz-Sieczko oraz pisarza Macieja Pisu, jest opowieścią fikcyjną, ale stworzoną na podstawie prawdziwych wydarzeń. Przygotowania do realizacji objęły setki godzin analiz dokumentów, wywiadów z uchodźcami, strażnikami granicznymi, mieszkańcami pogranicza, aktywistami i ekspertami. W filmie przeplatają się trzy perspektywy – uchodźców, polskich aktywistów i strażników granicznych. „Zielona granica” jest opowieścią o ludziach. O ludziach postawionych w sytuacjach granicznych.

17.11.2023 piątek godz. 19.30
Book Club. Następny rozdział (2023), 120'

Reżyseria: Bill Holderman
Zdjęcia: Andrew Dunn
Scenografia: Stefano Maria Ortolani
Obsada: Diane Keaton (Diane), Jane Fonda (Vivian), Candice Bergen (Sharon), Andy Garcia (Mitchell), Don Johnson (Arthur)

Komedia z gwiazdorską obsadą. Kontynuacja losów czterech przyjaciółek, których życie zostało wywrócone do góry nogami w pierwszym filmie po przeczytaniu erotycznej powieści „Pięćdziesiąt twarzy Greya”. Carol przypomniała o pomysłach wspólnej podróży do Włoch, o której marzyły lata temu. Teraz przyszedł czas na realizację marzenia. Zostawiając za sobą rodzinne i zawodowe uwikłania, przyjaciółki mogą ponownie skupić się na sobie. W słonecznej Italii przeżyją przygodę, której nigdy nie zapomną.

DKF „TYLNA14” PROGRAM 2023/2024

01.12.2023 piątek godz. 19.30
Barbie (2023), 114'

Reżyseria: Greta Gerwig
Zdjęcia: Rodrigo Prieto
Scenografia: Sarah Greenwood
Obsada: Margot Robbie (Barbie), Ryan Gosling (Ken), America Ferrera (Gloria), Will Ferrell (prezes Mattel)

Jeden z największych filmowych przebojów ostatnich lat. Film niepełna miesiąc po premierze zarobił ponad miliard dolarów, stając się najbardziej kasową produkcją wyreżyserowaną przez kobietę. Łososiowe drogi i koralowe samochody. Cukierkowe wzgórza, tęcza w kolorze gumy balonowej oraz domy skąpane we wszystkich możliwych odcieniach fukcji. To idealny bajkowy świat Barbie. Pewnego dnia coś się jednak psuje. Najbardziej wzorcowa, stereotypowa Barbie zaczyna czuć się mniej komfortowo niż zwykle. W jej życie wkracza proza: cellulit, płaskostopie, zimna woda pod prysznicem. By przywrócić zaburzony porządek, Barbie wyruszy w towarzystwie nieproszonego Kena do Prawdziwego Świata.

19.01.2024 piątek godz. 19.30
Oppenheimer (2023), 180'

Reżyseria: Christopher Nolan
Zdjęcia: Hoyte van Hoytema
Scenografia: Ruth de Jong
Obsada: Cillian Murphy (J. Robert Oppenheimer), Robert Downey Jr. (Lewis Strauss), Matt Damon (gen. Leslie Groves), Emily Blunt (Kitty Oppenheimer)

Superprodukcja oceniana jako jeden z najlepszych filmów Nolana i jeden z najważniejszych obrazów ostatnich lat. Historia amerykańskiego naukowca J. Roberta Oppenheimera i jego roli w stworzeniu bomby atomowej. Oppenheimer w czasie II Wojny Światowej był dyrektorem programu rozwoju broni jądrowej „Manhattan”. Resztę życia po stworzeniu bomby atomowej poświęcił na rzecz ograniczania rozprzestrzeniania się broni jądrowej. Był oskarżony przez amerykański rząd i służby o powiązania z ruchem komunistycznym oraz działalność szpiegowską. W latach 50. został pozbawiony dostępu do tajnych dokumentów. Dopiero prezydent John Kennedy dokonał jego politycznej rehabilitacji. Oppenheimer jest dziś uznawany za jeden z symboli pacyfizmu.

Orzecznictwo Sądu Apelacyjnego w Łodzi

Orzecznictwo Sądu Apelacyjnego w Łodzi

Kwartalnik Nr 3/2022

Postanowienie

z dnia 2 grudnia 2021 r. I ACa 1074/21

Przewodniczący: SSA Joanna Walentkiewicz – Witkowska

Niebankowa instytucja płatnicza wpisana do rejestru podmiotów usług płatniczych, prowadzonego przez Komisję Nadzoru Finansowego, jest uprawniona do dokonywania wskazanej czynności przekazu pieniężnego, odpowiadającej czynności bankowej przekazu, w związku z czym dzień zlecenia jego dokonania i przekazania odpowiedniej kwoty środków pieniężnych należy traktować tak, jak dzień złożenia w banku polecenia przelewu i uznać za datę uiszczenia opłaty sądowej w formie bezgotówkowej. Jedynym warunkiem skuteczności jest rzeczywiste wykonanie transferu na rachunek bieżący dochodów właściwego Sądu.

Sąd Apelacyjny w Łodzi, Wydział I Cywilny, po rozpoznaniu w dniu 2 grudnia 2021 r. w Łodzi na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa K. G. przeciwko M. Z. G. o rozwód na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 20 maja 2021 r., postanowił odrzucić apelację.

Z uzasadnienia

Po wniesieniu apelacji od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 20 maja 2021 r. i po wskazaniu wartości przedmiotu zaskarżenia pozwany został wezwany przez swojego pełnomocnika do uiszczenia brakującej opłaty od apelacji w kwocie 400 złotych, w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia apelacji. Wezwanie zostało umieszczone w portalu informacyjnym w dniu 13 września 2021 r., a pełnomocnik pozwanego odczytał treść wezwania w dniu 28 września 2021 r.

W dniu 18 października 2021 r. do akt sprawy wpłynęło pismo procesowe pełnomocnika pozwanego z załączonym dowodem uiszczenia przez pozwanego w dniu 4 października 2021 r. w Agencji (...) w P. kwoty 400 złotych, jako brakującej opłaty od apelacji. Agencja (...) kwotę tę przekazała na konto Sądu w dniu następnym.

Z poczynionych ustaleń wynika, że Agencja (...) w P. nie figuruje w rejestrze KNF podmiotów rynku usług płatniczych. Po wpisaniu nazwy agencji w wyszukiwarce internetowej G. pojawia się (...) przy ulicy G. w P. oraz punkty poboru opłat w P. (...) w P. nie figuruje w KRS. Spółka o tożsamej nazwie ma siedzibę w K. i inny przedmiot działalności (ta spółka także nie figuruje w rejestrze podmiotów usług płatniczych).

Wobec tego zarządzeniem z dnia 27 października 2021 r. pełnomocnik skarżącego został wezwany do podania w terminie 7 dni, jaka jest forma organizacyjno – prawna Agencji (...) przy ulicy W. w P., w której została dokonana opłata, czy Agencja (...) działa na podstawie ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, czy została wpisana do rejestru KNF (w której grupie podmiotów rynku usług płatniczych i pod jakim numerem), czy uzyskała zezwolenie KNF i kiedy – pod rygorem uznania, że opłata od apelacji została uiszczona w dniu 5 października 2021 r., kiedy to pieniądze zostały przekazane na konto Sądu. Zarządzenie zostało odczytane w portalu informacyjnym w dniu 3 listopada 2021 r. i w zakreślonym terminie pełnomocnik skarżącego załączył wydruk KRS spółki (...) z siedzibą w K. i wniośł o zobowiązanie tej spółki oraz Agencji (...) przy ulicy w W. w P. do wskazania czy działa na podstawie ustawy o usługach płatniczych, czy została wpisana do rejestru KNF (w której grupie podmiotów

i pod jakim numerem i czy uzyskała zezwolenie KNF).

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja podlegała odrzuceniu, jako nieopłacona w terminie.

W rozpoznawanej sprawie termin do uiszczenia opłaty rozpoczął swój bieg w dniu 28 września 2021 r. (pełnomocnik strony apelującej odczytał wiadomość z portalu w tym dniu). Jak wynika z art. 4 pkt 4 ustawy z dnia 28 maja 2021 r. o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw, dotyczącego art. 15zsz9 ust. 2, 3 i 4 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19 (...) (Dz. U. poz. 1842 z późn. zm.) w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 oraz w ciągu roku od odwołania ostatniego z nich, w braku możliwości wykorzystania systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe, Sąd doręcza adwokatowi, radcy prawnemu pisma sądowe, poprzez umieszczenie ich treści w systemie teleinformatycznym służącym udostępnianiu tych pism (portal informacyjny). Datą doręczenia jest data zapoznania się przez odbiorcę z pismem umieszczonym w portalu informacyjnym. W przypadku braku zapoznania się pismo uznaje się za doręczone po upływie 14 dni od dnia umieszczenia pisma w portalu informacyjnym. Doręczenie pisma za pośrednictwem portalu informacyjnego wywołuje skutki procesowe określone w Kodeksie postępowania cywilnego właściwe dla doręczenia pisma sądowego.

Wykładnia celowościowa powołanych przepisów wskazuje, że pismo procesowe uznaje się za doręczone najpóźniej

po upływie 14 dni od dnia umieszczenia pisma w portalu informacyjnym, chyba że pełnomocnik zapoznał się z nim wcześniej – wtedy decyduje ta data.

W rozpatrywanej sprawie doręczenie zarządzenia z dnia 10 września 2021 r. (umieszczonego w portalu w dniu 13 września 2021 r.) nastąpiło z dniem 27 września 2021 r., a termin do uiszczenia opłaty rozpoczął swój bieg w dniu 28 września 2021 r.

Problem daty uiszczenia opłaty sądowej na rachunek bankowy Sądu, wnoszonej w postaci wpłaty gotówkowej w placówce świadczącej usługi płatnicze był rozstrzygany w orzecznictwie i to niejednolicie. Ustawa z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 755 z późn. zm. – dalej: „u.k.s.c.”) przewidziała w art. 9 pkt 1 delegację dla Ministra Sprawiedliwości do określenia, w drodze rozporządzenia, sposobu uiszczania opłat sądowych w sprawach cywilnych, w tym wnoszonych na rachunek bankowy Sądu, zastrzegając wzgląd na łatwość uiszczania opłat przez strony oraz skutek w postaci zwrotu lub odrzucenia pisma, od którego przy jego wniesieniu nie została uiszczona należna opłata. Wydane na jej podstawie rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 stycznia 2006 r. w sprawie sposobu uiszczania opłat sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 27, poz. 199 z późn. zm.), zastąpione od dnia 1 stycznia 2017 r. rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 marca 2016 r. w sprawie sposobu uiszczania opłat sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 408 z późn. zm.), określa obecnie, że opłaty sądowe w sprawach cywilnych uiszczą się w formie bezgotówkowej albo w formie wpłaty gotówkowej lub w formie znaków opłaty sądowej.

Jak stanowi § 3 rozporządzenia uiszczenie opłaty sądowej w formie bezgotówkowej może odbywać się:

1) na rachunek bieżący dochodów Sądu właściwego dla podjęcia czynności procesowej, z którą wiąże się uiszczenie opłaty sądowej, lub Sądu, za którego pośrednictwem, zgodnie z obowiązującymi przepisami, wnosi się pismo podlegające opłacie sądowej;

2) za pomocą mechanizmów gwarantujących nieodwołalne zainicjowanie procedury wpłaty oraz identyfikację wnoszącego opłatę sądową, udostępnianych przez systemy teleinformatyczne Ministerstwa Sprawiedliwości w poszczególnych rodzajach postępowań; obsługujące płatności

3) za pomocą karty płatniczej lub innego instrumentu płatniczego w kasie Sądu właściwego dla podjęcia czynności procesowej, z którą wiąże się uiszczenie opłaty sądowej, lub sądu, za którego pośrednictwem, zgodnie z obowiązującymi przepisami, wnosi się pismo podlegające opłacie sądowej, o ile warunki techniczne i organizacyjne Sądu to umożliwiają.

Uiszczanie opłat w formie bezgotówkowej po powstaniu rynku usług płatniczych świadczonych w różnych formach organizacyjno – prawnych, spowodowało istotne wątpliwości w praktyce, co do tego, jaką datę należy przyjąć jako datę uiszczenia opłaty – datę przekazania środków pieniężnych „pośrednikowi”, czy datę uznania rachunku bankowego właściwego Sądu.

Odwołując się do postanowień Sądu Najwyższego: z dnia 25 stycznia 2017 r. w sprawie IV CZ 96/16, z dnia 25 stycznia 2018 r. w sprawie IV CZ 100/17 oraz z dnia 18 grudnia 2018 r. w sprawie IV

CZ 68/18 (wraz z przywołanym w nich orzecznictwem) wskazać trzeba, że zgodnie z wykładnią zwężającą, jeżeli opłata sądowa jest uiszczona za pośrednictwem niebankowej instytucji płatniczej (parabanki, pośrednicy, instytucje doręczeniowe), dniem jej wniesienia jest dzień uznania nią rachunku bankowego właściwego Sądu, a nie dzień przekazania odpowiednich funduszy tej instytucji (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 30 czerwca 2005 r., sygn. akt IV CZ 54/05, nie publ., z dnia 10 czerwca 2005 r., sygn. akt II CZ 49/05; „Prawo Bankowe” 2005, nr 10, s. 9, z dnia 26 września 2008 r., sygn. akt V CZ 54/08, OSNC-ZD 2009, nr D, poz. 91, i z dnia 20 lutego 2015 r., sygn. akt V CZ 120/14, nie publ.). W tej sytuacji to strona, która posługuje się podmiotem pośredniczącym między nią a bankiem, prowadzącym rachunek bankowy Sądu jest obciążona pełnym ryzykiem korzystania z usług pośrednika, obejmującym także datę przekazania środków i uznania rachunku bankowego Sądu i to ona ponosi negatywne konsekwencje procesowe korzystania z usług pośrednika. Dlatego też dniem uiszczenia opłaty sądowej wniesionej w wykonaniu umowy zawartej z takim pośrednikiem nie jest dzień powierzenia mu funduszy niezbędnych do uiszczenia opłaty, lecz dzień uznania rachunku bankowego prowadzonego dla danego Sądu.

Podniesiono, że czynnościom procesowym podejmowanym przez strony należy stawiać równe wymagania, a art. 165 § 2 k.p.c. ma charakter wyjątkowy, toteż rozszerzanie go w drodze wykładni na instytucje i osoby zajmujące się działalnością polegającą na transferze pieniędzy jest niedopuszczalne.

Odmienne stanowisko zajęł Sąd Najwyższy w przywołanych judykatach (postanowienia: z dnia 25 stycznia 2017 roku w sprawie sygn. akt IV CZ 96/16,

z dnia 25 stycznia 2018 roku w sprawie sygn. akt IV CZ 100/17, z dnia 18 grudnia 2018 w sprawie IV CZ 68/18) oraz wcześniejszych postanowieniach z dnia 19 września 2007 r., sygn. akt III UZ 12/07 (OSNP 2008, nr 21-22, poz. 334) i z dnia 21 stycznia 2015 r., sygn. akt IV CZ 96/14 (OSP 2015, nr 12, poz. 119), stwierdzając, że nie należy różnicować daty wniesienia przez stronę opłaty sądowej w zależności od tego, czy została ona przekazana za pośrednictwem banku, czy legalnie uczestniczącej w obrocie finansowym instytucji płatniczej, działającej na podstawie ustawy z 2011 r. o usługach płatniczych. Podkreślono, że Minister Sprawiedliwości, wydając przepisy rozporządzenia, nie uwzględnił łatwości uiszczenia opłat przez strony oraz skutku w postaci zwrotu lub odrzucenia pisma, od którego przy jego wniesieniu nie została uiszczona należna opłata. Pośrednio pogląd ten znajduje wsparcie w uzasadnieniu uchwały Sądu Najwyższego z dnia 26 lutego 2014 r., sygn. akt III CZP 112/13 (OSNC 2014, nr 11, poz. 122), w którym przyjęto, że datą uiszczenia opłaty sądowej na rachunek bankowy Sądu wnoszonej w postaci wpłaty gotówkowej w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego (Poczty Polskiej S.A.) jest data przyjęcia tej wpłaty przez operatora (zresztą dyrektorzy sądów, wypełniając obowiązek płynący z § 4 b rozporządzenia w sprawie sposobu uiszczenia opłat sądowych w sprawach cywilnych najczęściej wskazują, jako operatora Poczty Polską S.A.). Przyjęto również, że dla dochowania terminu do uiszczenia opłaty sądowej w formie bezgotówkowej decydująca jest data złożenia polecenia przelewu w banku, a nie data uznania rachunku bankowego właściwego Sądu, jeżeli przelew w dniu jego przyjęcia przez bank lub w terminie przewidzianym do uiszczenia opłaty miał dostateczne pokrycie pieniężne, a złożone polecenie zostało rzeczywiście dokonane (por. m.in.

uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1983 r., sygn. akt III PZP 47/83, OSNCP 1984, Nr 7, poz. 110 i z dnia 16 grudnia 1983 r., sygn. akt III PZP 28/03, OSNC 2004, Nr 5, poz. 71 oraz postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 24 czerwca 2015 r., sygn. akt II CZ 29/15, nie publ., z dnia 21 stycznia 2015 r., sygn. akt IV CZ 96/14, OSP 2015, Nr 12, poz. 119, z dnia 25 czerwca 2003 r., sygn. akt III CZP 28/03, OSNC 2004, Nr 5, poz. 71, i z dnia 27 stycznia 1969 r., sygn. akt I PZ 76/68, OSNCP 1969, Nr 9, poz. 167). Nie ma również wątpliwości, że dniem uiszczenia opłaty sądowej dokonanej za pomocą elektronicznego środka komunikacji jest dzień, w którym polecenie przelewu, mające pokrycie na rachunku zleceniodawcy, zostało wprowadzone do serwera odbiorcy, w taki sposób, że bank mógł zapoznać się z jego treścią (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 grudnia 2003 r., sygn. akt V CZ 127/03, OSNC 2005, Nr 1, poz. 12, z dnia 22 kwietnia 2004 r., sygn. akt II CZ 38/04, OSNC 2005, Nr 5, poz. 84, i z dnia 21 listopada 2013 r., sygn. akt III CZ 50/13, nie publ.).

Wskazywano, że zgodnie z art. 5 ust. 1 i ust. 5 Prawa bankowego jednostki organizacyjne inne niż banki, jeżeli przepisy odrębnych ustaw uprawniają je do tego, mogą wykonywać czynności bankowe, m.in. polegające na przeprowadzaniu bankowych rozliczeń pieniężnych oraz wykonywaniu innych czynności przewidzianych w odrębnych ustawach wyłącznie dla banku. Ustawa z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (tekst jednolity: Dz. U. z 2021 r., poz. 1907) stwierdza, że określenie „biuro usług płatniczych” w rozumieniu ustawy oznacza osobę fizyczną, osobę prawną oraz jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, wpisaną do rejestru biur usług płatniczych, prowadzącą działalność w zakresie świadczenia usługi

płatniczej, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6. Działalność w zakresie świadczenia usług płatniczych może być wykonywana wyłącznie przez dostawców usług płatniczych, w tym biuro usług płatniczych. Jediną usługą, którą mogą świadczyć również biura usług płatniczych na rynku usług płatniczych, jest usługa przekazu pieniężnego, która nie wymaga prowadzenia rachunku płatniczego, gdyż polega na transferze do odbiorcy lub do innego dostawcy przyjmującego środki pieniężne dla odbiorcy środków pieniężnych otrzymanych od płatnika albo na przyjęciu środków pieniężnych dla odbiorcy i ich udostępnieniu odbiorcy.

Ostatecznie Sąd Najwyższy przyjął, jako pogląd dominujący, że podmiot wpisany do rejestru prowadzonego przez Komisję Nadzoru Finansowego jest uprawniony do dokonywania wskazanej czynności przekazu pieniężnego, odpowiadającej czynności bankowej przekazu, w związku z czym dzień zlecenia jego dokonania i przekazania odpowiedniej kwoty środków pieniężnych należy traktować tak, jak dzień złożenia w banku polecenia przelewu i uznać za datę uiszczenia opłaty sądowej w formie bezgotówkowej. Jedynym warunkiem skuteczności jest rzeczywiste wykonanie transferu na rachunek bieżący dochodów właściwego Sądu. Jak podkreślił Sąd Najwyższy, skoro w orzecznictwie tego Sądu przyjęto, że art. 165 § 2 k.p.c. w zw. art. 8 u.k.s.c. znajduje zastosowanie do dokonywania wpłat przekazami pocztowymi oraz wpłat za pośrednictwem instytucji bankowych, to brak podstaw do odmowy jego stosowania w stosunku do innych instytucji zajmujących się usługami płatniczymi, świadczącymi usługę przekazu pieniężnego (art. 3 ust. 1 pkt 6 i art. 3 ust. 3 u.u.p.), skoro są one uprawnione do uczestniczenia w rynku finansowym i podlegają reżimowi ustawy

o usługach płatniczych. Nie ma istotnych argumentów przemawiających za różnicowaniem sytuacji stron, które korzystają z pośrednictwa instytucji bankowych i nie ponoszą konsekwencji wydłużenia czasu dotarcia przekazu do Sądu, od sytuacji stron, które korzystają z pośrednictwa instytucji świadczących identyczną usługę na podstawie ustawy o usługach płatniczych. Taki kierunek interpretacji uiszczania opłat sądowych w formie bezgotówkowej deprecjonowałby rolę podmiotów legalnie świadczących usługi płatnicze, dezorientowałby strony, różnicowałby bez oparcia w ustawie sytuację stron korzystających z usług banków i podmiotów świadczących usługi płatnicze na podstawie ustawy o świadczeniu usług płatniczych oraz pozostawałby w kolizji z celami, sprecyzowanymi w art. 9 u.k.s.c., utrudniając korzystanie z usług dogodnej dla strony instytucji płatniczej i narażając ją na negatywne konsekwencje procesowe. Pogląd ten Sąd Apelacyjny w pełni podziela. W tej sprawie pozwany przy wnoszeniu brakującej opłaty sądowej od apelacji skorzystał z pośrednictwa niebankowej instytucji płatniczej.

Jak wynika z poczynionych przez Sąd ustaleń Agencja (...) w P. nie figuruje w rejestrze KNF podmiotów rynku usług płatniczych. Po wpisaniu nazwy agencji w wyszukiwarkę internetową G. pojawia się (...) przy ulicy G. w P. oraz punkty poboru opłat w P. (...) w P. nie figuruje w KRS. Spółka o tożsamej nazwie ma siedzibę w K. i inny przedmiot działalności (ta spółka także nie figuruje w rejestrze podmiotów usług płatniczych).

Dlatego pełnomocnik skarżącego został wezwany do wyjaśnienia wskazanych w zarządzeniu z dnia 27 października 2021 r. okoliczności. Załączenie odpisu z KRS spółki z o.o. (...) w K. niczego nie wyjaśnia, o czym pełnomocnik pozwa-

nego doskonale wie po analizie tego dokumentu. Profil działalności spółki jest zupełnie inny, spółka nie ma żadnych oddziałów i nie figuruje w rejestrze KNF. Obowiązek czynienia dalszych ustaleń, poza tymi, które wynikają z pozyskanych już danych, stanowiących wystarczającą podstawę do odrzucenia apelacji, nie spoczywa na Sądzie, ale na stronie, która winna wykazać, że opłata została przez nią uiszczona w sposób zgodny z przepisami, w legalnie działającej placówce świadczącej usługi płatnicze i w ustawowym terminie. Temu obowiązkowi skarżący, reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, nie sprostał.

Ostatecznie w zaistniałych okolicznościach należy uznać, że opłata od apelacji została uiszczona w dniu 5 października 2021 r., a więc dzień po terminie.

Apelacja podlega zatem odrzuceniu z uwagi na jej nieopłacenie w terminie ustawowym. W rozpatrywanej sprawie termin do uiszczenia należnej opłaty od apelacji upłynął w dniu 4 października 2021 r. Wobec bezskutecznego upływu terminu, wywieziony przez pozwanego środek odwoławczy podlega odrzuceniu z mocy art. 373 § 1 k.p.c., o czym Sąd Apelacyjny postanowił w sentencji.

Opracowała Sylwia Pastwa

Rajmund Rembieliński

ojciec wielkiej Łodzi

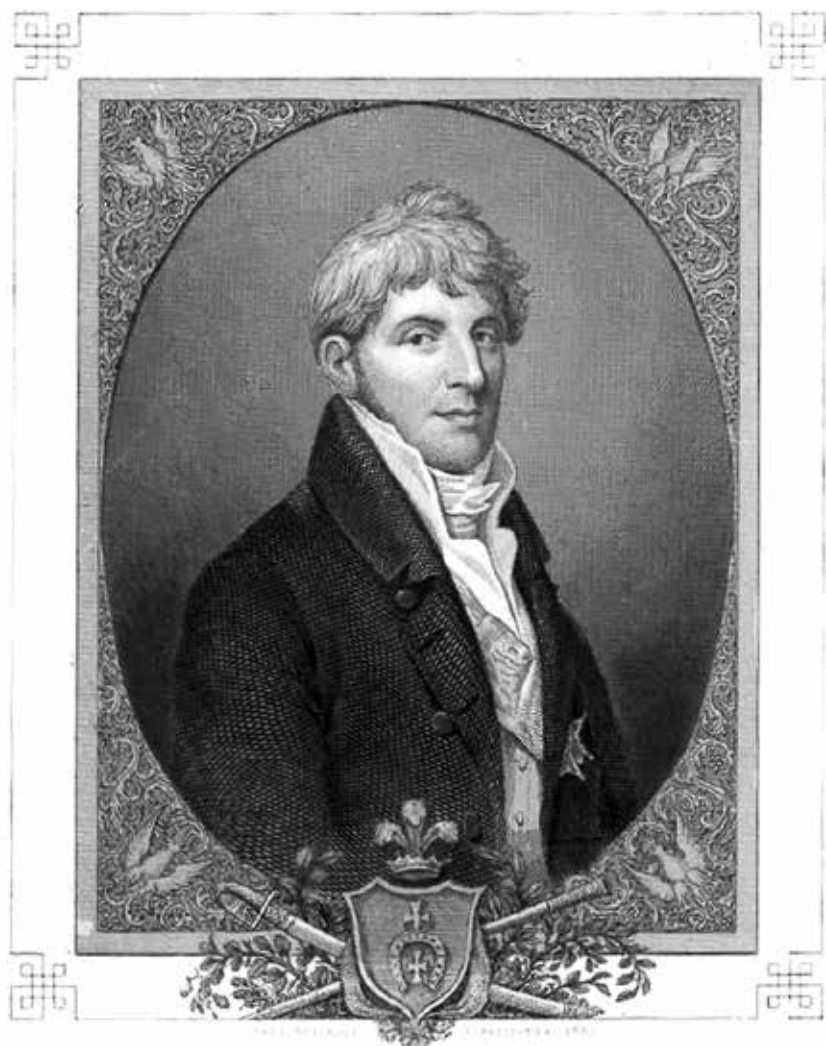
Na tej ziemi nic nie miało prawa się wydarzyć. Łódź powstawała na pograniczu trzech wielkich ziem historycznych – Mazowsza, Małopolski i Wielkopolski – wśród gęstych puszczy, bagien i licznych cieków rzecznych. W średniowieczu i okresie wczesnonowożytnym nie było to miejsce sprzyjające rozwojowi dużych miast. Gospodarka opierała się głównie na rolnictwie i przetwórstwie płodów rolnych. Zabudowa lokowanej w 1423 roku Łodzi, była drewniana, a samo miasteczko przypominało wieś, terytorialnie obejmując obszar dzisiejszego Starego Rynku, Parku Staromiejskiego (zwanego Parkiem Śledzia) i Wzgórza Kościelnego, a którym dziś stoi kościół Najświętszej Marii Panny. W miejscu gdzie dziś stoi Manufaktura, w płataninie ulic Pomorskiej, Północnej, Wschodniej i Jaracza, a także w okolicach ulicy Franciszkańskiej, znajdowały się zaś rozległe pola miejskie, które służyły mieszczaństwu.

Sielankowe życie tego niewielkiego miasta przerywały czasem drobne skandale. W historii znaleźlibyśmy kilka czarownic, kobiet odmawiających zamążpójścia, krewkich rzemieślników i kłótliwych burmistrzów. Sami mieszczaństwo chętnie zaś podkreślali swoją niezależność często wchodząc w spory z właścicielami jakim byli biskupi kujawscy. Pomimo życia na uboczu objawy upadku miasta były zauważalne. Po II rozbiórce – kiedy Łódź trafiła do zaboru pruskiego – nowe wła-

dze szacowały, że mieszka tu niespełna 200 osób. Sprowadzenie przez nowe władze osadnictwa olęderskiego, wprowadzenie w osuszanie i zagospodarowywanie bagien, próby stawiania hut szkła, a także masowy napływ ludności żydowskiej, sprawił, że ilość mieszkańców powoli zaczęła rosnąć. Tempo przyrostu było jednakże tak mało satysfakcjonujące, że w berlińskich gabinetach zastanawiano się nad likwidacją Łodzi i zastąpienia jej nową osadą miejską. Podjęto nawet pewne starania, czego namacalnym dowodem jest niecodzienne skrzyżowanie istniejące do dziś w Nowosolnej.

Okres napoleoński przerwał te plany. Łódź trafiła najpierw do Księstwa Warszawskiego, a po klęsce Napoleona stała się częścią Królestwa Polskiego – autonomicznego państwa w ramach Imperium Rosyjskiego. Paradoksalnie czas niewoli był punktem zwrotnym w historii miasta. Pojawiła się przed nim okazja wyjątkowa i niespotykana, odwracająca nieuchronność losu. Jak w wielu tego typu sytuacjach, nie stało się to samo z siebie. Potrzebna była osoba, która jak arystotelesowski pierwszy poruszyciel, uruchomi procesy zmieniające rzeczywistość.

W przypadku Łodzi taką osobą był Rajmund Rembieliński. Urodził się w 1775 roku, trzy lata po pierwszym rozbiórce, i pochodził z drobnej, mazowieckiej szlachty. Jego ojciec – Stanisław - był

Raymond Rembieliński

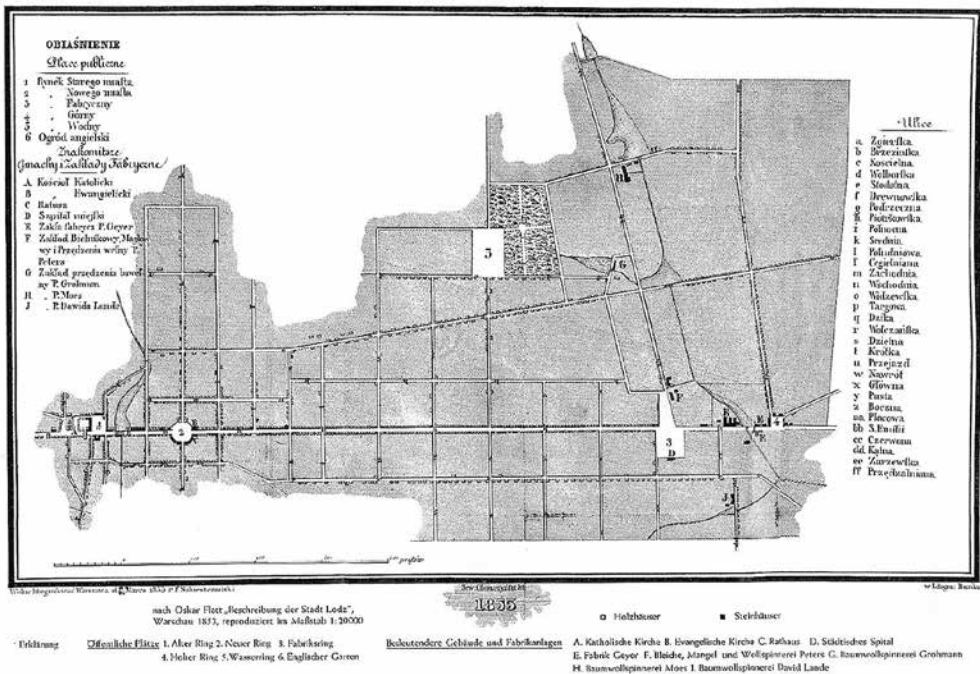
PREZES Komisji Łomżyńskiej 1807. — PREFEKT Plocki 1808. —
 INTENDENT Generalny Wojsk Polskich 1809. — PREZES
 Komisji Woiewodztwa Mazowieckiego 1815. — MARSZALEK
 Seymu Polskiego 1820 — ur. 1775 † 1841. —

W. Mucubicki

W. Mucubicki del.

PLAN MIASTA ŁODZI

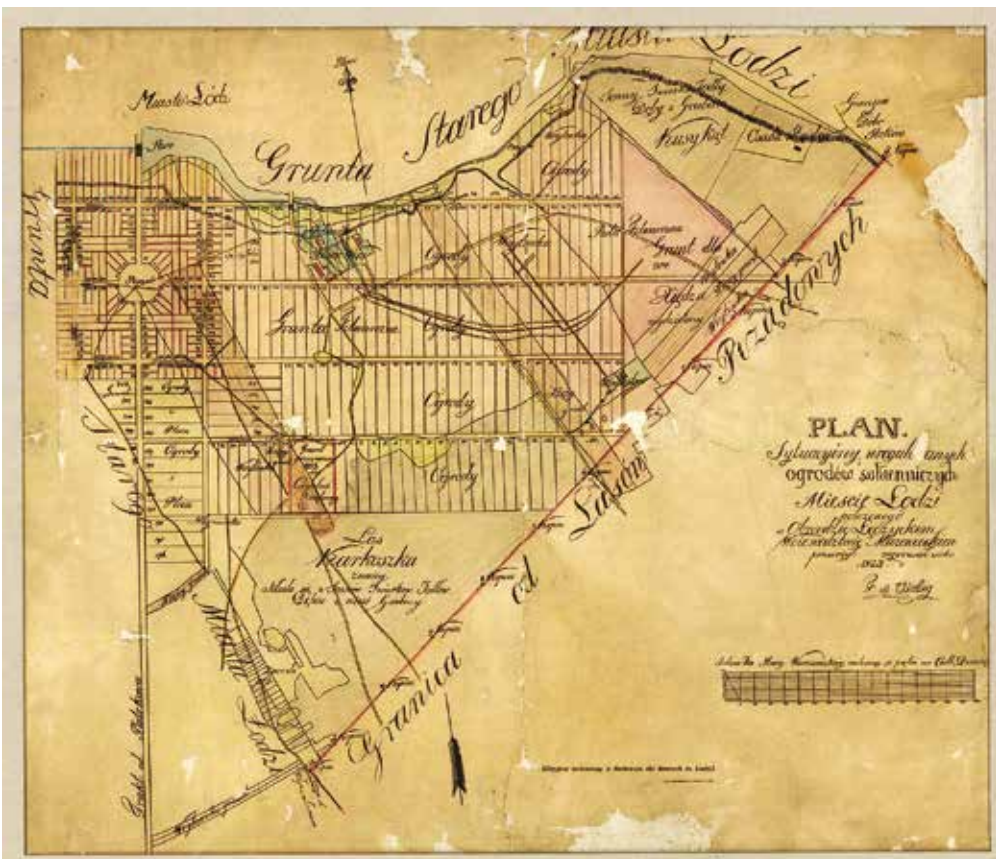
chorążym wiskim i dwukrotnym posłem na Sejm. Niewielki majątek Rembielińskich skupiał się wokół miejscowości Jedwabne, tej samej, która bardziej kojarzy się nam z niechlubnymi wydarzeniami z 10 lipca 1941 roku. Od młodych lat Rembieliński znajdował się pod silnym wpływem poglądów oświeceniowych. Dzięki staraniom rodziny edukację pobierał w królewskiej Szkole Rycerskiej, która za punkt honoru stawiała sobie wykształcenie młodych drobnych szlachciców z peryferii, na świadomych i nowoczesnych obywateli. Rajmund kończył zresztą tę szkołę w wyróżnieniu. Choć wspomniany już ojciec Rembielińskiego zmarł gdy ten miał zaledwie siedem lat, to pozostawił po sobie niezwykle cenny spadek – manufakturę sukna, którą założył w Jedwabnem. Była ona czymś więcej niż zwykłym majątkiem. Była ideową

deklaracją, manifestacją nowoczesności. Zrywała z tradycyjnym modelem obowiązków szlacheckich skupiających się wyłącznie na pobieraniu zysków z posiadania ziemi, będąc przykładem, że także szlachcic może stawiać na rozwój. Te dwa wzorce – oświeceniowa szkoła i przykład ojca – stworzyły nietuzinkowego człowieka.

Dołożyły się do tego doświadczenia życiowe. W 1797 roku poślubił Agnieszkę Opacką, córkę hrabiego Gabriela Opackiego. Nie był to związek łatwy. Już na początku Rajmund nie cieszył się sympatią teścia, który uważał zięcia za niegodnego swojej córki, pochodzącego z gorszego sortu szlachty. Relacja ta mocno odcisnęła się na poglądach Rembielińskiego. Silnie wspierał ruch republikański i gardził arystokracją. Wyrabiał

w sobie cechy skrupulatnego i silnie legalistycznego urzędnika, w kontrze do staropolskiej swawoli i lekkości bytu. Niestety, pomimo nowoczesnych, jak na swoje czasy, poglądów, w tekstach które pozostawił widoczny jest silny antysemityzm. Oprócz wymiaru etnicznego, ma on także charakter antyfeudalny i podyktowany jest chęcią rozbicia pozostałości dawnej epoki. Żydów Rajmund postrzegał jako część starego świata, dla które-

szefa departamentu łomżyńskiego i płockiego. W tym drugim wystąpił się jako sprawny organizator i wizjoner. Jako miłośnik teatru założył takowy w Płocku, a oprócz tego porządkował w tym mieście ulice, wspierał rozwój oświaty, udrażniał rzeki. Przez księcia Józefa Poniatowskiego mianowany został Intendentem Wojsk Polskich w Galicji. Pełniąc ten urząd popadł w spór z tamtejszą szlachtą i arystokracją, przerażoną z jaką surowością eg-

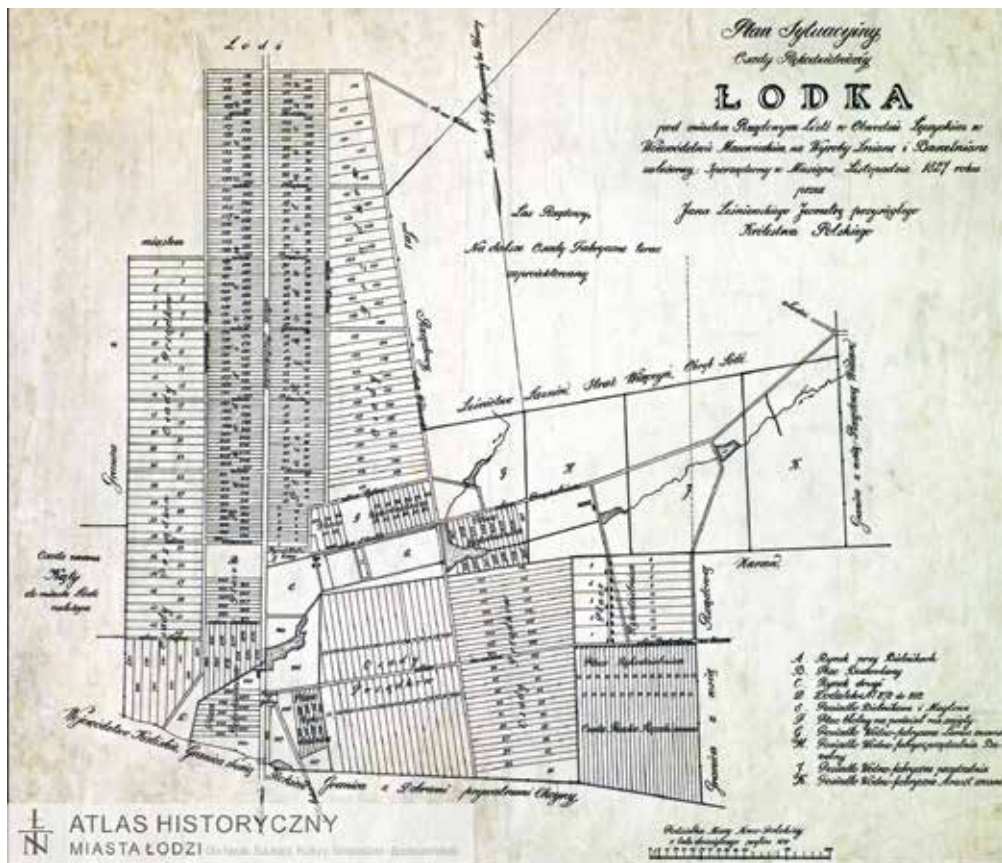

go w nowym trzeba znaleźć miejsce, ale najlepiej na uboczu.

Swoje wizje, w mniejszym lub większym stopniu, realizował jako urzędnik. W Księstwie Warszawskim pełnił urząd

zkwuje opodatkowanie. Liczne donosy sprawiły, że został odwołany i powrócił do Płocka.

Po upadku Księstwa wyjechał do Dreżna. Powrócił w 1816 roku i mianowany

został Prezesem Komisji Wojewódzkiej Mazowieckiej, odpowiednikiem dzisiejszego wojewody. Posiadał dzięki temu szerokie prerogatywy. W lipcu 1820 roku rozpoczął wyprawę po swoim departamencie. Jej celem było wyznaczenie miejsc na planowane osady fabryczne, które mogłyby być zalążkiem wielkiego przemysłu w Królestwie. Wynikało to zarówno z potrzeb jak i idei, jakim Rembieliński był wierny. Uważał, że upadek Rzeczypospolitej podyktowany był brakiem rozwoju miast, a te mogłyby rosnąć gdyby rozwinęły się w nich manufaktury przemysłowe.

Od początku planowano, aby osady fabryczne skupiały się na produkcji sukna.

Wraz z podziałem Księstwa Warszawskiego, Królestwo Polskie utraciło naturalne zagłębie produkcji sukienniczej. W związku z istnieniem Wojska Polskiego, które wymagało odpowiednich strojów, posiadanie zaplecza produkcyjnego było niezbędne. Pogranicze prusko-polskie sprawiało zaś, że sukiennicy wielkopolscy mogli z łatwością przenosić się na tereny tzw. Kongresówki, czemu sprzyjać miały dodatkowe gwarancje i przywileje uchwalane na szczeblu rządowym. W trakcie podróży Rembielińskiego szczególnie zachwycała Łódź. To co dotychczas było problemem rozwojowym jawiło się jako szansa na rozwój. Ogromne połacie puszczy dawały tani, a nawet w praktyce bezpłatny, budulec do

nowych domów i warsztatów, niewielkie rzeczki mogły służyć procesom produkcyjnym, a rządowa ziemia pozwalać na realizację wizji urbanizacyjnych bez wykułu i odszkodowań.

Pomysł Rajmunda nie był nowy. Już w czasie istnienia Księstwa Warszawskiego uruchomiono programy, które miały zachęcać niemieckich sukienników do inwestowania na tych ziemiach. Na tej podstawie rozwijać zaczął się przemysł sukienniczy w Ozorkowie. Już w Królestwie Polskim podobne inicjatywy podejmowali właściciele Aleksandra Łódzkiego i Konstantynowa. Najśmielszą próbą budowy prywatnej osady o charakterze przemysłowym był Tomaszów Mazowiecki, fundowany przez Antoniego Ostrowskiego. Rembieliński – ze swoimi ideami – stanowił dla owych prywatnych inwestorów dużą konkurencję, co skutkowało ostrymi konfliktami. Rząd dysponował przecież dużo większymi środkami na rozwój, niż inicjatywa prywatna.

Dla Rajmunda budowa osad fabrycznych była podyktowana obowiązkami patriotycznymi. Uznawał, że to istotny krok ku nowoczesności. W styczniu 1821 roku, rząd Królestwa Polskiego przyjął uchwałę o założeniu takich w Zgierzu, Przedczu, Łodzi, Dąbiu, Gostyninie, Gąbinie, Rawie, Brdowie i Skierniewicach. Nie wszystkie lokacje były udane. Spośród wymienionych miast największym sukcesem okazała się Łódź. Dlaczego? Wydaje się, że była projektem najbardziej przemysłowym. Nad jej formą pracował sam Rembieliński. Wymyślił miasto idealne i samowystarczalne. Jego zapleczem miała być Stara Łódź, która stanowić miała centrum aprowizacyjne. Nowe Miast powstać miało po drugiej stronie rzeki Łódki, a kształtować się

miało wzdłuż traktu piotrkowskiego poczynając od Nowego Rynku, dzisiejszego Placu Wolności. Ta osada zajmować się miała produkcją wełny. Dalej na południe wybudowana miała być kolejna o nazwie Łódka, w której osiąść mieli producenci tkanin bawełnianych i lnianych. I to właśnie ten pomysł legł u podstaw rozwoju miasta. Po powstaniu listopadowym, gdy zlikwidowano Wojsko Polskie – największego odbiorcę sukna wełnianego – bawełna pozwoliła przetrwać raczkującemu przemysłowi łódzkiemu, dając początek wielkiej metropolii.

Tej Rembieliński już nie doczekał. Zmarł w 1841 roku. Data to symboliczna. W tym samym czasie nastąpił ostatni – planowy – rozwój Łodzi. Wraz z wyznaczeniem Nowej Dzielnicy rozpoczynał się zupełnie nowy etap. O tej porze miasto zaczęło kwitnąć w chaosie, a rosło w tempie niepowtarzalnym. O ile w 1820 roku mieszkało tu około 400 osób, to na progu XX wieku mieszkańców było około 350 tys.! Takiego rozkwitu Rajmund nie mógł się spodziewać. Tym niemniej to właśnie on odwrócił kijem Wisłę, z peryferii tworząc jedną z największych aglomeracji współczesnej Polski.

10 listopada w Muzeum Tradycji Niepodległościowych w Łodzi będzie miała miejsce premiera słuchowiska „Rewizja” opowiadająca o tej niezwykłej postaci i kulisach powstania Łodzi przemysłowej. Wszystkich zainteresowanych już dziś serdecznie zapraszamy.

Dr Sebastian Adamkiewicz

Muzeum Tradycji Niepodległościowych
w Łodzi

Miucha i Wieloryby

czyli sprawozdanie
z Festiwalu Dwa Brzegi

Jak co roku pisze sprawozdanie dla czytelników Tylnej14 z Festiwalu Dwa Brzegi w Kazimierzu nad Wisłą. Siedzę nad tekstem do Tylnej w Kazimierzu nad Nerem, może to pomaga. Lubię widać Kazimierze. Po ciężkim przejściu Covidu, Festiwal na rok przed pełnoletniością wrócił do formy. Oczywiście były zmiany Festiwalowej siedziby, gdzie indziej stał wielki namiot, ale życie festiwalowe

wróciło na utarte ścieżki. Festiwalowy Specjalny Oddział Wydzielony Tylnej 14 był dowodzony w tym roku osobiście przez Redaktora Naczelnego. Grupa dość spora była trochę niesterowna i Redaktor Naczelny musiał nas trochę dyscyplinować osobiście pod wieczór. Zarządził też REJS po Wiśle oczywiście statkiem, impreza wielce miła i udana. Wszyscy, którzy wy płynęli powrócili

szczęśliwie na Kazimierski Rynek.

Ale teraz przenieśmy się do Krasnosielca na Mazowszu. Może ktoś tam był i wie gdzie to jest. Dawno dawno temu w Krasnosielcu urodzili się trzech bracia, którzy pojechali do Ameryki. Hirsz, Abraham i Samuel. W Ameryce już jako Albert, Harry, Sam (oraz czwarty brat już amerykański Jacob) zastawili rodziny majątek w postaci konia o imieniu Bob oraz sprzedali zegarek ojca i kupili projektor filmowy. Dwadzieścia lat później 4 kwietnia 1923 r., bracia założyli fabrykę snów – Wytwórnice Braci WARNER. Warner Bros. ma 100 lat. W Kazimierzu bladym świtem (9.30) można było obejrzeć, Powiększenie, Bullitt, Tramwaj zwany pożądaniem, Buntownika bez powodu, Sokoła maltańskiego, czy Bonnie i Clyde. Niektóre z najsłynniejszych filmów ze znakiem WB. Filmy znane, oglądane, kręcone na prawdziwej taśmie i bez komputerowych możliwości. Wiem, że te filmy wszyscy już (no może prawie wszyscy) widzieli, ale warto w piękny poranek, w Kazimierzu przejść przez Rynek, pójść w ulicę Lubelską do dusznego namiotu i obejrzeć je jeszcze raz na wielkim ekranie. Zapewniam, te filmy są ciągle młode i ma się wrażenie, że ogląda się je pierwszy raz. Dojrzała i grająca teatralnie, wspaniale - Vivien Leigh oraz młody Marlon Brando jako Stanley Kowalski. (Nota bene jakie cechy mają nasi rodacy jak już pojawią się w amerykańskich filmach to osobny temat) Piękne oczy Steva McQueen i Robert Vaughn. James Dean w Buntowniku, który nie dożył premiery i stał się symbolem pokolenia. Mogę tak długo. Oczywiście WB to też złe filmy lub nijakie. Super produkcje, o których należy jak najszybciej zapomnieć i filmy, które zrobiono bez jakichkolwiek ambicji,

a stały się symbolami (dziś wypada mówić ikonami). W sztuce filmowej też los bywa nieprzewidywalny i przewrotny. To naprawdę była festiwalowa uczta, a mimo pory sale pełne.

Oczywiście większość filmów to filmy nowe, często niewchodzące na nasze ekrany kinowe lub szybko z nich znikające. Festiwal otworzył film z Finlandii Opadające liście. Kolejny film o miłości. Mnie nie wiem dlaczego kojarzył się ze słynnym filmem Kobieta i Mężczyzna. Finlandia, zwykli samotni ludzie, przypadkowe spotkanie. Kiedy to się dzieje, zawsze. To ciekawy zabieg reżyserski, kiedy bohaterowie idą do kina to plakaty dotyczą filmów z lat pięćdziesiątych, nigdy nie byłem w Finlandii ale mieszkania, ubrania to chyba lata siedemdziesiąte, ale kiedy bohaterka słucha radia to idą aktualne komunikaty z wojny na Ukrainie. Historia opowiedziana wcześniej w filmie setki razy, ale film doskonały. Może będzie

w naszym DKF. (To do Redaktora Naczelnego). Na festiwalu są też filmy nie o miłości. Tu wrażenie zrobiły na mnie dwa. Francuski film przyrodniczy Pieśni Wielorybów. Film obowiązkowy, z niesamowitym pomysłem, bo historię wielorybów opowiada jako narrator Wieloryb. Piękne zdjęcia, wykorzystano wspaniale chyba wszystkie możliwości współczesnej techniki. Jedyne filmy w repertuarze festiwalu, który miał dwa pokazy. Drugi to skromny i bardzo prosty film dokumentalny, bardziej reportaż Miucha. Głos Bossa Novy. Film o drugiej żonie Joao Gilberto piosenkarce, kompozytorce i scenarzystce filmowej – Heliose Marii Buarque de Hollanda. Miucha to jej artystyczny pseudonim. Zawsze coś odkryje na festiwalu.

Za rok Festiwal Dwa Brzegi zaczyna się 27 lipca. Nawet w Naszym Kraju trzeba wierzyć, że coś dobrego może trwać. Ja się już wybieram. Zapraszam innych.

Paweł Juliusz Walter
zdjęcia autora

Tradycyjne Ps:

1. Film dokument Łódź Kaliska. Klasycy Absurdu. Dla łodzian film obowiązkowy.
2. Jesienią wraca nasz DKF (mam nadzieję).

Locanda Cuccina e Vino czyli osiedlowa nowa nadzieja

Trend do lokalizowania dobrych knajp poza ścisłym centrum, rośnie w siłę. Nie dziwi więc, że kolejny włoski „pewniak” otworzył się na Złotnie. Nazwa bądź co bądź myląca, bo restauracji o nazwie „Locanda” było już w Łodzi kilka, a ta nie ma z poprzedniczkami nic wspólnego. Miejsce po środku osiedla domków jedno-

ny, takie jak duży ogródek i możliwość organizacji fajnych rodzinnych spotkań. Czy Locanda Cuccina e Vino czymś zaskakuje? Nie bardzo, ale i z tego nie można by czynić zarzutu, gdyby szlagiery włoskiej kuchni były wybitne. Niestety nie są. Pizza trzyma poziom, ale spokojnie można wskazać konkurencję, która robi

to znacznie lepiej. Makaron dostaliśmy rozgotowany, choć sos był dobry. Polędwiczeki i „tyraj misiu”, przepraszam TiraMiSu, raczej w środku stawki. Niestety owocom morza we fryturze było bliżej do ludzika Michelin niż do gwiazdki. Ceny są, jak wszędzie teraz, po prostu wysokie, ale utrzymaliśmy się na stołkach płacąc rachunek, więc nie ma co narzekać.

Podsumowując, mimo niedociągnięć to miejsce z potencjałem, ale mając na uwadze bliską konkurencję np. w postaci Nienażarty Piz-

rodzinnych, w domu, co z jednej strony ogranicza możliwości zaskoczenia gościa wystrojem, ale ma też swoje dobre stro-

za Pasta, jest nad czym pracować.

Ewa Siwińska-Beck

zdjęcia: autorka

U dorosłego człowieka liczba kubków smakowych wynosi około 10000. Dostarczają one informacji o czterech podstawowych rodzajach smaku: słodki, słony, kwaśny, gorzki. W 2001 roku odkryto również receptory wykrywające tak zwany „piąty smak” - **umami**. Niektóre z nich ulegają zniszczeniu już po 10 dniach, lecz na ich miejscu pojawiają się nowe. Zwiększają swoją wrażliwość u kobiet ciężarnych. Wrażliwość na różne smaki, zwłaszcza gorzki i słodki jest uwarunkowana genetycznie, a więc odmienna u każdego człowieka¹.

Locanda Cuccina e Vino

Wystrój: 3

Czystość: 4

Obsługa: 4

Jedzenie: 3+

adres:

ul. Dożynkowa 2/4

1 Definicja kubków smakowych- Wikipedia.pl

